

Sygn. akt III RC 27/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st.sekr.sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2019 roku

sprawy z powództwa S. B.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. S. (1)

przeciwko P. B.

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty płatne od P. B. na rzecz jego małoletniego syna S. B., ur. (...) ustalone ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 23.06.2016 roku zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 27.10.2016 roku w sprawie XII Ca 283/16 z kwoty po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie do kwoty po 550 (pięćset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 15-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka A. S. (1) poczynając od dnia 08.03.2019 roku,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa,
4. nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 27/19

UZASADNIENIE

Małoletni powód S. B. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową A. S. (2) w pozwie z dnia 25 lutego 2019 roku wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych na jego rzecz z kwoty po 350 złotych do kwoty po 550 zł miesięcznie płatnych do dnia 15-tego każdego miesiąca od pozwanego P. B. . (pozew – k. 2-4)

Na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2019 roku przedstawicielka ustawowa poparła powództwo, wnosząc o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego powoda w kwocie po 700 zł miesięcznie, zgodnie ze zmodyfikowanym żądaniem wyrażonym w złożonym w dniu 24 kwietnia 2019r piśmie procesowym. (k.19-20 protokół k. 22)

Pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie (odpowiedz na pozew k. 13-14, protokół rozprawy – k. 22)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni powód S. B. urodził się dnia (...). Jest synem pozwanego P. B. oraz A. S. (2) z ich nieformalnego związku. Rodzice małoletniego nie mieszkają razem, rozstali się w październiku 2015 roku , kiedy małoletni miał 3 miesiące.

Od tego czasu przedstawicielka ustawowa wychowuje dziecko sama, udział pozwanego w obowiązkach rodzicielskich wyrażony jest jedynie w płaceniu alimentów. W sprawie sygn. akt III RC 17/16 zostały ustalone alimenty w kwocie 350 złotych miesięcznie na rzecz powoda płatne od pozwanego. Wówczas małoletni miał niecały rok, pieczę nad nim sprawowała osobiście przedstawicielka ustawowa, która wówczas nie pracowała, otrzymywała zasiłek macierzyński w wysokości 1000 złotych. Małoletni powód był za mały na przyjęcie go do żłobka. Koszt jego utrzymania wynosił około 800 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa mieszkała z powodem u rodziców, którzy jej pomagali, ale i ona dokładała kwotę 150 złotych do utrzymania mieszkania.

Wówczas pozwany mający 32 lata, poza powodem nie miał nikogo na utrzymaniu. Pracował w gospodarstwie u T. W. (1) jako kierowca- mechanik z wynagrodzeniem 1850 złotych brutto a 1355 złotych netto. Otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie łącznie do ręki miał wypłacane 1700 złotych. Zawarł związek małżeński, jego żona pracowała, prowadzili wspólne gospodarstwo domowe. Na swoje potrzeby wydawał miesięcznie 915 złotych.

(akta sprawy III RC 17/16)

Przedstawicielka ustawowa powoda A. S. (1) ma obecnie 31 lat, jest zatrudniona na jako pracownik produkcji, zarabia około 2000 złotych miesięcznie.

Nadal samodzielnie sprawuje bezpośrednią opiekę nad synem, w której pomagają jej rodzice i obecny partner. Mieszka w mieszkaniu za które płaci 400-500 złotych miesięcznie.

Małoletni powód uczęszcza do przedszkola, za które opłata wynosi 180 złotych i opłata 20 złotych za komitet. Na wyżywienie dla małoletniego potrzebna jest kwota 350 złotych, na środki chemiczne 100 złotych, na odzież od 150 do 200 złotych, na fryzjera 15 złotych, na przejazdy do przedszkola 100 złotych, zabawki i rozrywka 100 złotych, obuwie 50 złotych, wyjazdy wakacyjne 700 złotych. Łącznie potrzeby powoda zostały przez przedstawicielkę ustawową określone na kwotę 1100 złotych miesięcznie.

(dowód: zeznania przedstawicielki ustawowej k 22-odwrot)

Pozwany P. B. ma 36 lat, nadal jest zatrudniony u T. W. na stanowisku pomocnika mechanika, zarabia 1.200 zł netto miesięcznie, ponieważ pracuje na $\frac{3}{4}$ etatu. Posiada prawo jazdy kategorii C, ale nie posiada stosownych uprawnień do przewozu, ponieważ nie odnowił ich z powodu braku środków.

Ma z małżeństwa drugie dziecko w wieku 2,4 lata. Razem z żoną sprawują naprzemienną opiekę nad małoletnią córką, kiedy żona wraca z pracy pozwany do tej pracy jedzie. Dziecko nie zostało przyjęte do przedszkola w Z. gdzie pracuje żona pozwanego, a o przedszkole w Ł. nie podejmowali starań. Pomagają im babcie zarówno macierzysta jak i ojczysta. Koszty swojego i rodziny utrzymania pozwany określił na kwotę 3300 złotych, w tym rata kredytu na mieszkanie która wynosi 830 złotych. Koszty te ponosi wspólnie z żoną, z którą pozostaje we wspólności małżeńskiej

(dowód: odpowiedź na pozew k. 12-14, zeznania pozwanego – k. 22v)

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy i oparł się na nim, dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie budzą wątpliwości Sądu co do wiarygodności dowody z dokumentów. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony i potwierdzają przedstawiane przez nie fakty.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo małoletniego S. B. częściowo zasługuje na uwzględnienie, to jest co do żądania podwyższenia zasądzonych od pozwanego alimentów w kwocie żądanej w pozwie po 550 zł miesięcznie płatnych na rzecz małoletniego powoda od dnia 08 marca 2019 roku. Żądanie zgłoszone przez powoda znajduje oparcie w treści art. 138 k.r.o. w zw z art. 133 i 135 k.r.o. W pozostałym zakresie powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane przy uwzględnieniu przepisu art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Wedle art. 96 k.r.o. obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, w tym termin dojścia przez uprawnionego do pełnoletniości. Jedyną decydującą okolicznością warunkującą trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony - z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć bieżące potrzeby w zakresie utrzymania (tj. mieszkania, wyżywienia, ubrania itd.) oraz w zakresie wychowania (tj. odpowiednie wykształcenie, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień itd.). Podkreślić trzeba, że niezdolne do samodzielnego utrzymania dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Jednocześnie zgodnie z art. 138 k.r.o. Sąd ma obowiązek zbadać czy od czasu ostatnio zasądzonych alimentów nastąpiła istotna zmiana stosunków która skutkowałą by zmianą obowiązku alimentacyjnego.

Oczywistym jest fakt, że powód z racji swojego wieku, nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie ma majątku, z którego dochody wystarczyłyby na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. W tej sytuacji zobowiązanymi do zapewnienia małoletniemu wychowania, środków utrzymania oraz wykształcenia są rodzice. Jak wskazano powyżej, alimenty są to bieżące środki na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb. Usprawiedliwione potrzeby powoda, od momentu wyprowadzenia się z domu pozwanego, zaspokajała w zdecydowanej większości matka. Od tego czasu A. S. (2) czyni też osobiste starania o wychowanie dziecka, które z nią mieszka, pozostając pod jej stałą pieczę. Pozwany nie utrzymuje kontaktu z powodem ani w żaden sposób nie uczestniczy w jego wychowaniu.

Matka powoda przedstawiła w sposób szczegółowy, jakie są koszty utrzymania syna. W ocenie Sądu, przedłożone koszty nie są wygórowane, i są adekwatne do potrzeb małoletniego, który ma obecnie 2 lata i 10 miesięcy oraz do możliwości zarobkowych rodziców. Sąd uznał, że aktualnie na potrzeby małoletniego potrzeba miesięcznie średnio 1100 zł, która to kwota wzrosła w stosunku do ostatnio ustalonej w związku z upływem czasu, wzrostem dziecka i rozpoczęciem edukacji przedszkolnej. Są to usprawiedliwione potrzeby powoda, jeśli weźmie się pod uwagę zasadę równej stopy życiowej, która obowiązuje w stosunkach dziecka niezdolnego do samodzielnego utrzymania z jego rodzicami. Pozwany kwestionował nie tyle wzrost kosztów utrzymania powoda, ile brak możliwości zarobkowych po jego stronie.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż w kosztach utrzymania dzieci powinni partycypować obydwaj rodzice, a więc również matka, która swój szeroko pojęty obowiązek alimentacyjny wypełnia także poprzez zapewnienie powodowi troski, opieki, pomocy w codziennych czynnościach. Jednakże biorąc pod uwagę fakt, że to na przedstawicielce ustawowej spoczywa ciężar wychowania dziecka i całodobowo zajmuje się małoletnim Sąd uznał, że pozwany co najmniej w połowie powinien zaspokajać potrzeby materialne syna. Dlatego też Sąd podwyższył zasądzone od pozwanego P. B. na rzecz jego syna alimenty do kwoty po 550 złotych płatne do dnia 15 – tego każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. S. (2).

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy jednak nie tylko od potrzeb uprawnionego, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Pozwany ma stałe zatrudnienie, zarabia średnio 1.200 zł netto miesięcznie. Zauważyć jednak należy, że pozwany mimo, że miał świadomość ciężącego na nim obowiązku

alimentacyjnego, zrezygnował z części etatu, doprowadzając do obniżenia tym samym dochodów. W opiece nad dzieckiem pomagają obie babcie i wydaje się, że godziny stanowiące równowartość ¼ etatu są w stanie zapełnić własną opieką. Zatem nie można przyjąć, że pozwany nie ma możliwości zarobkowania, choćby w soboty kiedy żona przebywa w domu. Nadto pozwany utracił uprawnienia niezbędne dla prawa jazdy kat.C, czym doprowadził do zmniejszenia swoich możliwości zarobkowych, co zgodnie z treścią art. 136 k.r.p., nie może stanowić podstawy do przyjęcia obniżenia możliwości zarobkowych pozwanego.

Koszty jego utrzymania i jego rodziny wynoszą około 3.300 zł miesięcznie. Zasądzona więc kwota alimentów nie stanowi nadmiernego obciążenia, skoro przy zmniejszonym wymiarze pracy wystarcza po jej uiszczeniu na zaspokojenie własnych niezbędnych potrzeb. W ocenie Sądu pozwany mając świadomość ciążących na nim obowiązków wobec dwójki dzieci, a nie tylko jednego z obecnego związku, powinien tę okoliczność brać pod uwagę przy dokładaniu należytej staranności dla wykorzystania w pełni swoich możliwości zarobkowych. Dziecko ze związku małżeńskiego jest już w tym wieku, że może rozpocząć edukację przedszkolną i okoliczność ta może w znaczący sposób wpłynąć na zwiększenie wymiaru czasu pracy pozwanego i tym samym uzyskiwania przez niego wyższych dochodów, co z kolei spowoduje większe możliwości alimentowania starszego dziecka, co do którego, tylko w ten sposób wykonuje on swoje obowiązki rodzicielskie.

Sąd ustalił, zgodnie z żądaniem pozwu, że alimenty będą płatne z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka. Sąd zasądził alimenty do dnia 08 marca 2019 roku tj doręczenia pozwanemu pozwu z żądaniem.

Mając na względzie, iż strona powodowa żądała przyznania alimentów w kwocie po 700 zł na małoletniego powoda Sąd zaś zasądził alimenty po 550 zł w pozostałej części oddalono powództwo, uznając, że nie pozostaje on w zgodzie ani z potrzebami powoda ani możliwościami zarobkowymi pozwanego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa. Sąd zniósł wzajemnie koszty między stronami.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie, na mocy którego zasądzono alimenty. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.